

[Edvard Sørensen.]

Denne Velvilje gjaldt dog ikke § 6, om hvilken jeg bl. a. udtalte, at selv om der inden for de Omraader, Paragraffen omhandlede, kunde findes enkelte Ting, som maaske rettelig burde paavirke Indkomsten, saa var Paragraffen dog i sin Opbygning efter vor Opfattelse uretfærdig over for Skatteyderne, og for at vi kunde tiltræde den, maatte den stærkt indskrænkes. Endvidere ønskede vi nogle Ændringer til § 11 angaaende Opkrævning af Skatten og Betaling herfor. De Oplysninger om Forslagets Forstaaelse, vi har faaet i Udvalget, og de Ændringer, vi ved Forhandling med Finansministeren og Regeringspartierne har opnaaet, er saa betydelige og afgørende for vor Stilling, at vi kan tiltræde Forslaget.

Jeg stillede ved første Behandling det Spørgsmaal til Finansministeren, om §§ 2 og 3, der omhandler Skattepligt for Personer, der vel ikke er fast boende her i Landet, dels overhovedet ikke bor her i Landet, men under visse nærmere angivne Former har Indtægt her fra Landet, var overensstemmende med Aftaler, vi paa disse Omraader har med andre Lande. Finansministeren har i Udvalget bekræftet, at der paa dette Omraade var Overensstemmelse, og vor Ængstelse er dermed bortfaldet.

Vedrørende Bestemmelserne i § 4 om, at Fortjeneste eller Tab, der konstateres ved en efter den 31. August 1939 foretagen Realisation af Aktier og lignende Værdipapirer, skal tages i Betragtning ved Opgørelsen af den skattepligtige Indkomst, er rejst det Spørgsmaal, om der ifølge Affattelsen af Paragraffen kunde blive Tale om, at man kom til at betale Skat af et Tab. Jeg skal nævne et Eksempel: Der købes i Maj 1939 en Aktie for 150 Kr. Denne er den 31. August faldet til 100 Kr., men efter Krigens Udbrud stiger den til 130 Kr. og sælges til den Pris. Der spørges: Skal vedkommende betale Skat af Stigningen paa de 30 Kr., hvilket faktisk vilde betyde, at der skulde betales Skat af et Tab. Finansministeren har oplyst, at i et saadant Tilfælde vilde der ikke blive Tale om skattepligtig Indkomst, da Udgangspunktet var den Pris, vedkommende havde givet for Aktien.

§ 5 har faaet en helt ny Affattelse, der dels betyder en væsentlig Indskrænkning i Forhold til den oprindelige Paragraf, ved at Tab, der skal regnes med, først gælder efter den 31. August 1939, og i stærkere Grad end den oprindelige Paragraf klargør, hvorledes Forstaaelsen af Paragraffen er.

Vedrørende § 6, som jeg ved Sagens

første Behandling kritiserede stærkest, har vi faaet gennemført gennemgribende Ændringer, som har bevirket, at vi nu tør anbefale at stemme for Paragraffen. Jeg vil gerne, inden jeg gaar over til at omtale de enkelte Ting i § 6, om Spørgsmaalet Goodwill i Almindelighed sige, at naar mange efter Forslagets Fremkomst stærkt har kritiseret, at man vil beskatte Goodwill, har de i nogen Maade kritiseret det under forkerte Forudsætninger, idet man har givet det Udseende af, at man nu vilde beskatte Goodwill uden at give en Fordel til den købende Part. Naar man køber en Forretning eller Praksis, betaler man i de fleste Tilfælde en Sum, større eller mindre, i mange Tilfælde meget stor, for selve Overtagelsen, altsaa ud over de Værdier, man overtager, og efter den i Dag gældende Lov og Praksis er denne Sum skattefri for Sælgeren, men til Gængæld maa Køberen ikke trække noget af denne Sum fra i sin Indkomst.

Nu er det almindeligvis saadan, at Køberen er den unge, der skal forsøge at skaffe sig en Levevej, medens Sælgeren i mange Tilfælde har haft en god Indtægt gennem mange Aar og nu faar en opsparet Indkomst fri paa een Gang, men slipper for at betale Indkomstskat af nogen Del deraf. Spørgsmaalet er derfor, om det ikke vilde være rimeligt at dele denne Byrde mellem Køber og Sælger. Spørgsmaalet om Beskatning af Goodwill er ikke et ensidigt Spørgsmaal om Beskatning af den ene Part uden at give en Fordel til den anden, men et Spørgsmaal om Fordeling af Byrden mellem Køber og Sælger. Men i den Form, Forslaget havde, hvorefter hele Beløbet skulde beskattes, og hvoraf det end ikke fremgik, at Køberen skulde have det godskrevet, hvad der i Henhold til Bemærkningerne var en Forudsætning, og hvorefter Sælgeren skulde medtage Beløbet paa eet Aars Indtægt, men Køberen afdrage det over en Aarrække, var det klart, at Venstre ikke kunde give det sin Tilslutning.

Vi har imidlertid ved Forhandling opnaaet betydelige Ændringer. For Goodwill gaar de stillede Ændringer ud paa, at hvis Beløbet ikke overstiger 5 000 Kr., er det skattefrit, men ellers er Regelen den, at kun Halvdelen af Beløbet beskattes, og Køberen har den samme Ret som Sælgeren til at fradrage Halvdelen af Beløbet, men det skal ske over 5 Aar. Ved Salg kan en tidligere betalt Goodwill efter Reglerne i Stk. 2 fradrages, hvilket med Henblik paa de tidligere gældende Regler for skattemæssig Behandling af Goodwill er meget